

PRZYPISY

PRZYPISY

Są to:

- objaśnienia i uwagi odnoszące się do poszczególnych wyrazów, zwrotów lub fragmentów tekstu,
- powiązanie z tekstem za pomocą odsyłaczy,
- umieszcza się je na dole strony, do której się odnoszą (pod linią notkową),
- przy pierwszym przywołaniu danej pozycji podaje się pełny opis bibliograficzny, nawet jeśli jego elementy pojawiają się w tekście głównym,
- należy zamieszczać jedynie przypisy niezbędne. Trzeba rozważyć, czy przypisów niemających charakteru przypisów bibliograficznych nie można włączyć w tekst zasadniczy,
- tytuły książek i artykułów należy zapisywać kursywą, tytuły czasopism – pismem prostym (antykwą) w cudzysłowie,
- umieszczane są zwykle na dole strony, czcionka Times New Roman – 10 pkt, bez interlinii,
- **naczelna zasada: konsekwentność stosowanych zasad.**

ZASADY OPISU – KOLEJNOŚĆ ELEMENTÓW W PRZYPISIE

- 1) inicjał imienia i nazwisko,
- 2) tytuł wyróżniony kursywą,
- 3) nazwa wydawnictwa (opcjonalnie),
- 4) miejsce wydania,
- 5) rok wydania,
- 6) przywoływana strona bądź strony,
- 7) adres internetowy z datą dostępu (opcjonalnie).

PRZYKŁADY

M. Cieślak, *Zagadnienia dowodowe w procesie karnym*, Warszawa 1955, s. 17.

H. Olszewski, *Podejście historyczne w prawoznawstwie*, [w:] A. Łopatka (red.), *Metody badania prawa*, Wrocław 1973, s. 16 i 17.

PRZYPISY – KILKU AUTORÓW

- przy maksymalnie trzech autorach, należy w opisie wymienić wszystkie nazwiska

D. Ambrożuk, D. Dąbrowski, K. Wesołowski, *Prawo przewozowe. Komentarz*, Warszawa 2014, s. 204.

- jeśli na karcie tytułowej jest więcej niż trzech autorów, należy podać pierwsze nazwisko oraz w nawiasie kwadratowym: [et al.] lub [i in.], trzymając się konsekwentnie terminologii łacińskiej bądź polskiej

T. Jasudowicz, *Prawo do życia*, [w:] B. Gronowska, T. Jasudowicz, M. Balcerzak, M. Lubiszewski, R. Mizerski, *Prawa człowieka i ich ochrona*, Toruń 2005, s. 243.

T. Jasudowicz, *Prawo do życia*, [w:] B. Gronowska [et al.], *Prawa człowieka i ich ochrona*, Toruń 2005, s. 243.

lub

T. Jasudowicz, *Prawo do życia*, [w:] B. Gronowska [i in.], *Prawa człowieka i ich ochrona*, Toruń 2005, s. 243.

PRZYPISY – PRACE ZBIOROWE

- w przypadku prac zbiorowych należy podawać nazwisko redaktora naukowego

T. Sobel, *Uwagi o działalności gospodarczej i przedsiębiorcy*, [w:] L. Kieres (red.), *Nowe problemy badawcze w teorii publicznego prawa gospodarczego (z uwzględnieniem samorządu terytorialnego)*, Wrocław 2010, s. 262.

lub

T. Sobel, *Uwagi o działalności gospodarczej i przedsiębiorcy*, [w:] *Nowe problemy badawcze w teorii publicznego prawa gospodarczego (z uwzględnieniem samorządu terytorialnego)*, red. L. Kieres, Wrocław 2010, s. 262.

Nie należy mieszać sposobów zapisu.

PRZYPISY – ARTYKUŁ Z CZASOPISMA

Kolejność elementów opisu:

- 1) inicjał imienia i nazwisko,
- 2) tytuł wyróżniony kursywą,
- 3) tytuł czasopisma w cudzysłowie,
- 4) rok wydania,
- 5) numer,
- 6) przywoływana strona bądź strony,
- 7) adres internetowy z datą dostępu (opcjonalnie).

PRZYPISY – ARTYKUŁ Z CZASOPISMA

PRZYKŁADY

¹ R. Mastalski, *Wykładnia językowa w interpretacji prawa podatkowego*, „Przegląd Podatkowy” 1999, nr 8, s. 3.

² R. Kusiak-Winter, *Uwagi o zasadach przystępowania jednostek samorządu terytorialnego do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych*, „Przegląd Prawa i Administracji” 2003, nr 53, s. 65.

³ A. Mycielski, *Kryterium prawa w systemie Kelsena*, „Przegląd Prawa i Administracji” 1934, t. 1, s. 23, <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/publication/39766> [dostęp 18.10.2017].

⁴ G. Rejman, *Problemy prawa karnego w związku z definicją „śmierci mózgowej”*, „Palestra” 1987, nr 10–11, s. 147.

PRZYPISY – WSKAZÓWKI

- Jeśli w przypisach powołuje się wyłącznie na jedną pozycję danego autora, to przy drugim i następnych powołaniach się na daną publikację można stosować zapis *op. cit.*

np.: B. Rogalska, *op. cit.*, s. 354.

- Przy wielu przywoływanym pracach danego autora należy przy następnych powołaniach posłużyć się początkami tytułów i wielokropkiem.

np.: B. Rogalska, *Podatkowe rejestry podmiotowe...*, s. 354.

Wskazówki

- Odnośnik do przypisu umieszczamy w tekście głównym przed końcowym znakiem interpunkcyjnym.
- Gdy wyraz będący skrótem zakończonym kropką występuje na końcu zdania, np.: itp., itd., i in., etc., stawiając odnośnik do przypisu, pomijamy kończącą zdanie kropkę.

PRZYPISY – SKRÓTY ŁACIŃSKIE

Należy zwracać uwagę na poprawną konstrukcję przypisów, stosując skróty: *ibidem*, *op. cit.*, *idem*, *eadem*, *passim*;

- *ibidem* (= tamże) – jeśli cytujemy to samo dzieło, które było przywołane w poprzednim przypisie;
- *op. cit.* (= w cytowanym dziele) – jeśli w pracy przywołane jest tylko jedno dzieło danego autora; jeśli cytujemy kilka dzieł tego samego autora, należy podać skrócony tytuł i trzy kropki;
- *idem*, *eadem* (= tenże, taż) – jeśli kolejno cytujemy dwa dzieła tego samego autora;
- *passim* – jeśli nie możemy podać konkretnej strony, a informacje znajdują się w różnych miejscach dzieła.

PRZYPISY – SKRÓTY ŁACIŃSKIE

PRZYKŁADY

¹ R. Mastalski, *Wykładnia językowa w interpretacji prawa podatkowego*, „Przegląd Podatkowy” 1999, nr 8, s. 3.

² *Ibidem*.

³ A. Hanusz, *Zasada autonomii woli stron stosunków cywilnoprawnych w świetle prawa podatkowego*, „Państwo i Prawo” 1998, nr 12, s. 36 i n.

⁴ R. Mastalski, *Prawo podatkowe a inne gałęzie prawa*, „Edukacja Prawnicza” 1994, nr 11, s. 249 i n.

⁵ A. Hanusz, *op. cit.*, s. 38.

⁶ R. Mastalski, *Wykładnia językowa...*, s. 7; *idem*, *Prawo podatkowe...*, s. 250.

PRZYPISY – NALEŻY PAMIĘTAĆ

- Tekst przypisu objętościowo nie powinien dominować nad tekstem głównym;
- Kilka pozycji bibliograficznych w obrębie jednego przypisu należy oddzielać średnikiem:

M. Mazurkiewicz, *Odpowiedzialność finansowa za naruszenie dyscypliny budżetowej w PRL*, Wrocław 1968, s. 4;
idem, *Dyscyplina budżetowa*, [w:] M. Weralski (red.), *System instytucji prawno-finansowych PRL*, t. 2, Warszawa 1982, s. 576.

- Przypis musi rozpoczynać się wielką literą, a kończyć kropką;
- Przypisy powinny być sformułowane zwięźle i krótko;
- Należy stosować numerowanie ciągłe przypisów w obrębie całej pracy. Przy pracach obszernych – w obrębie rozdziału;
- Przypisów bibliograficznych nie umieszcza się w tekście głównym. Zachowana w nich powinna być taka sama kolejność jak w bibliografii – z tą różnicą, że imię lub inicjał imienia autora lokuje się przed nazwiskiem autora, na końcu zaś podaje strony, na które przypis się powołuje. Jeśli przypis dotyczy kilku kolejnych stron, podaje się pierwszą i ostatnią, łącząc je pauzą bądź łącznikiem (dywizem); albo tylko pierwszą stronicę z uwagą „i n.” (i następne).

PODSUMOWANIE: PRZYPISY – ELEMENTY OPISU

- **Elementy:** inicjał imienia, nazwisko, tytuł wyróżniony kursywą, wydawnictwo (ewentualnie numer wydania), miasto i rok, strony, a także źródło w Internecie. Tytuł czasopisma lub innego wydawnictwa ciągłego należy ująć w cudzysłów. Np.:

¹ J. Boć, *Pojęcie administracji*, [w:] idem (red.), *Prawo administracyjne*, Kolonia Limited, Wrocław 2005, s. 16.

² M. Giełda, *Wybrane aspekty kontroli i nadzoru nad kontraktem wojewódzkim*, „Folia Iuridica Wratislaviensis” 2012, vol. 1, no. 2, s. 127, <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/publication/39903> [dostęp 23.10.2017].

- **W przypadku prac zbiorowych należy podawać nazwisko redaktora.** Np.:

¹ M. Jabłoński (red.), *Realizacja i ochrona konstytucyjnych wolności i praw jednostki w polskim porządku prawnym*, E-Wydawnictwo. Prawnicza i Ekonomiczna Biblioteka Cyfrowa. Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego Wrocław 2014, <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/publication/51986> [dostęp 17.02.2018].

² A. Burdziak [i in.], *Technologia informacyjna dla prawników*, E-Wydawnictwo. Prawnicza i Ekonomiczna Biblioteka Cyfrowa. Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2011, <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/publication/36856> [dostęp 21.02.2018].

- **Znak interpunkcyjny (kropkę, przecinek) należy umieszczać za przypisem.**